

Gjennemsnittet af flere Narrækker vil yderligere vise Forholdet, hvori denne Aftagen har fundet Sted.

§ 1821—25 behandlede gjennemsnitsviis aarlig

			11 Justitsager og 70 civile, deraf 1 Mortificationsag.				
" 1826—30	—	—	5	—	42	—	5
" 1831—35	—	—	6	—	20	—	3
" 1836—40	—	—	6	—	15	—	6
" 1841—45	—	—	5	—	14	—	4
" 1846—49	—	—	6	—	13	—	2

Indtægterne have til samme Tid beløbet i Gjennemsnit aarlig:

i 1821—25	§ 8,462
" 1826—30	- 6,941
" 1831—35	- 3,569
" 1836—40	- 2,860
" 1841—45	- 2,650
" 1846—49	- 1,796
(1848 og 1849 resp. § 1,388 og 1,370).	
§ 1850/51 beløb Indtægten § 1,815, 1851/52	
§ 1,411, 1852/53 § 1434, 1853/54 § 915, 1854/55	
§ 1,167 og i 1855/56 § 1,221.	

Efter en saadan Formindskelse af Forretningerne maatte, ved Siden af Misforholdet ved Rettens Beføstlighed (Rønningerne m. v. ere normerede til § 11,616 aarlig), det Mislige ved at holde flere høje Embedsmænd, der tilsammen havde færre Forretninger end nogen anden Embedsmand i Vestindien, mere og mere fremtræde, ligesom Sandsynligheden blev mindre for, at de vilde være i Bestdelse af praktisk Kjendskab til de locale Indretninger, og virkelig kunde leve sig ind i de vestindiske Tilstande og hele Retsforfatningen der, — Noget, hvorpaa Indvaanernes Tillid og Agtelse for en saadan Overinstants i høi Grad beroer. Saa ofte det har været taget under Overveielse at indføre Besparelser i Coloniernes Udgifter, har derfor ogsaa Opmærksomheden særlig været henvendt paa Overretten. Det har saaledes i Aarene 1839 og 1840 af en da nedsat Commission og senere i 1843 af General-Toldkammer- og Commerce-Collegiet været bragt under Omhandling, om ikke denne Ret maatte kunne høves, men begge Gange blev Sagen atter stillet i Vero, væsenligt med Hensyn til de Betænkkeligheder, som derimod fremhævedes af det Danske Cancelli. Efter

Emancipationen er Nødvendigheden af Besparelsers Indførelse fremtraadt med endnu større Kraft, og den i 1848 udsendte Regerings-commissair indgav i Aaret 1850 paany Forslag om den nærværende collegiale Overrets Ophævelse, enten uden Substitution af nogen anden Mellem-Instants, eller saaledes, at Overretten alene kom til at beklædes af en Enkeltdommer, og efterat dette Spørgsmaal senere var blevet foranlediget taget under Behandling paa den første Samling af det vestindiske Colonialraad i Aaret 1852, samtidigt med Spørgsmaalet angaaende Retsvæsenets Organisation i Colonierne overhovedet, blev det af en Majoritet i Colonialraadet foreslaaet i den over Finantsforslaget for 1853—54 afgivne allerunderdanigste Betænkning, at Overrettens Medlemmers Sager skulde ved indtrædende Vacance nedsættes, idet der derhos henvædedes til, at det mulig vilde findes hensigtsmæssigt at ophæve Overretten som collegial Domstol og istedetfor at ansætte en enkelt Overdommer. Da imidlertid hine Forhandlinger om Justits- og Politic-Embedernes Organisation dengang ikke førte til noget Resultat, blev tilligemed denne Sag endvidere under Forhandlingerne imellem Finantsministeriet, under hvilket Colonierne henhørte, og Justitsministeriet det Spørgsmaal bragt paa Bane, paa hvilken Maade under den Forudsætning, at en egen Overinstants for de vestindiske Der maatte anses overveielende fornøden, en til Forholdene passende og besparende Forandring med den nærværende Landsøverret kunde tilvejebringes, idet Finantsministeriet fremsatte de 2de Alternativer til Overveielse, at Overretten enten kunde organiseres med en enkelt Overdommer, eller, naar en collegial Sammensætning af denne Domstol skulde anses for-